

EEN ERVARINGSDESKUNDIGE OVER HET FESTIVAL ARMWOEDE

KVS geeft de armen een stem

De KVS laat mensen in armoede aan het woord in kunstwerken en voorstellingen. 'Armoede is een zaak van ons allen', zegt ervaringsdeskundige Caro Britts.

VAN ONZE MEDEWERKER
WOUTER HILLAERT

BRUSSEL | 'Ik ben arm en niemand weet het', zegt één schilderwerkje met een Zorro-masker als voor carnaval of een overval. Andere tekeningen zijn aardedonker, met schimmen van anonieme individuen in kamers als tunnels. Veel harten zie je, en veel open of net afgewende blikken. Kleurige hoop naast vragen om menselijkheid. Humor ontbreekt niet. Op een cartoon aan het einde van de volle KVS-gang zit een verlekkeerde bedelaar vooral onder minirokjes te gluren.

Al deze werken van mensen in armoede werden verzameld bij verenigingen en individuen van Namen tot aan de kust. Nog elke dag schuift men bij de KVS de trapladder aan om extra inzendingen op te hangen. 'Zoveel mensen in armoede zijn bezig met tekenen en schilderen als een uitlaatklep voor hun opgekropte gevoelens', aldus Caro Britts. 'We wilden hun ervaringen delen met alle lagen van de bevolking.'

Caro leefde zelf jarenlang in armoede. Ze groeide op als een ongewenst kind in een gezin dat vocht tegen generatiearmoede en doorliep het hele circus van jeugdrechter tot psychiatrie. 'Ik heb tot mijn 34ste moeten wachten voor iemand echt met mijn emoties ging werken en de maatschappij me een hand reikte om de spiraal van armoede te doorbreken.'

Caro volgde een opleiding tot ervaringsdeskundige en werkt nu voor Samenlevingsopbouw Brussel. Zo raakte ze in contact met de KVS, waar ze mee nadacht over Armwoede: een maandprogramma vol theater, concerten, sociale

projecten en debatten dat het thema armoede wil verdiepen en openbreken naar buiten uit. 'Hier kunnen we een deel van de samenleving weer een geweten mee schoppen. Het is heel belangrijk dat we de gescheiden leefwerelden van mensen die wel en niet in armoede leven, vaker samenbrengen.'

Psychologische armoede

Zo maakten de actrices Mieke Verdin en Kristien De Proost de voorstelling *Wij zijn foert*, naar honderd getuigenissen over armoede waarmee Samenlevingsopbouw Brussel deze week het

'De samenleving aanvaardt geen emoties, het theater wel'

honderdste nummer van zijn huisblad vult. Eentje klinkt zo: 'Ik voel me gefrustreerd, gevoelig, mislukt in mijn leven, een zeurkous die alweer over armoede begint, agressief, gevoelloos, onactief met mijn woorden, huilend, mezelf verloochenend om erbij te kunnen horen, leeg.'

Ook Caro speelde aan Mieke Verdin teksten door, onder meer over haar eigen ervaring met activering. 'Mijn eerste job was als poetsvrouw. Niet omdat ik dat graag deed, maar omdat ik bij vrouwelijke collega's gemiste moederlijke zocht. Onbewust ging ik ze bijna verstikken. Ik snapte niet dat ze afstand namen. Mijn reactie: 'Zie je wel, niemand

Ervaringsdeskundige Caro Britts: 'Het menselijke is uit de dienstverlening verdwenen.' © Eric de Mildt

wil mij.' Van de ene dag op de andere bleef ik thuis en ik raakte opnieuw in hetzelfde straatje.'

Caro kan niet genoeg benadrukken dat als de samenleving geen aandacht krijgt voor de binnenkant van armoede, er amper iets zal veranderen. 'Het gaat over mensenlevens met kwetsuren. Die psychologische armoede los je niet enkel op door wat extra huizen bij te zetten. Ook uit de dienstverlening is het menselijke verdwenen, omdat hulpverleners te weinig tijd hebben voor het langere proces.'

'En dus lopen mensen verloren, worden ze kwaad of verdrietig, en met die gevoelens word je in deze maatschappij vanzelf uitgesloten. Men aanvaardt geen emoties, die horen binnenshuis. Emotio-

naliteit is een van de grootste taboes van deze tijd.'

Culturele uitsluiting

Net daarom gelooft Caro in meer samenwerking met de culturele wereld, waar die ruimte er wel is. Natuurlijk zijn er drempels. 'In mijn beleving was de KVS altijd een mastodont waar je enkel komt als je fatsoenlijk bent. Dat weerhield mij ervan binnen te gaan. Mensen zullen me buitenkijken, denk je. Ik heb me ook lang dom gevoeld: "Ik ga het toch niet snappen, dat is niets voor mij." Een museum is nog erger: een wit paleis waar je stil moet zijn en nergens mag aankomen.' Door de actieve betrokkenheid van de sociale sector bij Armwoede vinden nu meer kansarmen de

weg naar de KVS. Er ontstaan gesprekken. 'In het begin gaat dat vaak wat onwennig, maar uiteindelijk blijken armen en middenklassers minder ver van elkaar te staan dan ze denken', besluit Caro. 'Steeds meer mensen met een job vrezen dat het ook hen kan overkomen. Ze beseffen dat we niet alleen armoede, maar het hele systeem in vraag moeten stellen.'

'Wij zijn foert' speelt vanavond samen met de monoloog 'De koorts' in de KVS-box, Arduinkaai 9, Brussel (02/210.11.12). Armwoede loopt nog tot 16 januari.

ONLINE

www.kvs.be
www.armwoede.be

AMERIKA

DIT IS OOK ONZE GESCHIEDENIS!

TOUR & TAXIS - BRUSSEL | WWW.EXPO-EUROPE-USA.BE

15.10.10 → 09.05.11

Nationale Loterij
creëert kansen 6

Fox Family Foundation
Ambassador Sam & Mrs. Marilyn Fox

Met steun van de
Vlaamse overheid

VLAAMSE
GEMEENSCHAP
VOOR DE
FRANSE
GEMEENSCHAP

BRUSSELS
HOOFDSTEDELIJK
GEWEST

dS De
Standaard

WELFARE

SOBRA

Knack

THE BULLETIN